

A ...-i Törvényszék (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (... szám alatti lakos) I. rendű, ... (... szám alatti lakos) II. rendű, ... (... szám alatti lakos) III. rendű felpereseknek - (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (... szám alatti) II. rendű alperes elleni kártérítés iránti perében - mely perbe a II. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (... szám) beavatkozott - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 10.841.502.- (Tízmillió-nyolcszáznegyvenegyezer-ötszázkettő) forintot és ezen összegből 468.250.- (Négyszázhatvanhatalan-ezer-kettőszázötven) forint után 2007. május 1-től a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot,

1.728.866.- (Egymillió-hétszázhuszonnyolcezer-nyolcszázhatvanhat) forint után 2008. december 1-től a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot,

7.911.161.- (Hétmillió-kilencszázötvenegyezer-egyszázhatvanegy) forint után 2011. március 1-től a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 2012. augusztus 1. napjától kezdődően minden hónap 10. napjáig előre esedékesen fizessen meg az I. rendű felperesnek havi 215.255.- (Kettőszázötvenöt) forint járadékot.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 2.644.523.- (Kettőmillió-hatszáznegyvennégyezer-ötszázhuszonhárom) forintot és ezen összegből 1.102.923.- (Egymillió-egyszázkétezer-kilencszázhuszonhárom) forint után 2007. október 1-től a kifizetés napjáig járó a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű felperesnek 41.600.- (Negyvenegyezer-hatszáz) forintot.

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 635.000.- (Hatszázharmincezer) forint perköltséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 38.100.- (Harmincezer-egyszáz) forint perköltséget.

Kötelezi továbbá a III. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 381.000.- (Háromszáznyolcvanegyezer) forint perköltséget.

Az ítéletnek a járadékra vonatkozó része előzetesen végrehajtható a jövőre nézve megállapított járadék tekintetében.

A le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...-i Ítéltáblához címzett, a ...-i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a következő tényállást állapította meg:

Az I. rendű felperes 2004. november 17-én a ... Köztársaság területén az I. rendű alperes által vezetett személygépkocsiban közúti közlekedési balesetet szenvedett. A baleset során az I. rendű felperes súlyosan sérült, többek között nyakcsigolyatörést szenvedett. A balesetet követően az I. rendű felperest az ... kórházba szállították, ahol elsődleges vizsgálatokat végeztek, majd 2004. november 19-én az Országos Mentőszolgálat átszállította a II. rendű alperes Traumatológiai Osztályára, ahol 2004. november 23-áig tartózkodott. Ekkor az I. rendű felperest ...-re szállították MR vizsgálatra, majd az... Idegsebészeti Osztályán 2004. november 24-én gerincműtétet végeztek rajta. A II. rendű alperes részéről azonban olyan szakmai mulasztásokra került sor, amelyek következtében az I. rendű felperesnél a gerincvelő sérülése folytán súlyos bénulással járó szövődmény alakult ki.

Ezt követően az I. rendű felperes különböző gyógyintézményekben több alkalommal állt rehabilitációs kezelés alatt.

Az I. rendű felperes önmaga ellátására képtelen, tolókocsihoz kötött, élete végéig folyamatos ápolásra, gondozásra, mások segítségére szorul, amelyet a II. rendű felperes, vagyis a testvére, illetve a III. rendű felperes, az édesanyja látnak el. Az I. rendű felperes munkaképesség-csökkenése össz-szervezeti szempontból 100 %-os, össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke a ...-i Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 2011. február 18-án kelt határozata szerint 95 %. A ...-i Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság Nyugellátási Osztálya az I. rendű felperes részére 2005. évben rokkantsági nyugdíjat állapított meg, tekintettel arra, hogy az igénylő az orvosi bizottság szakvéleménye szerint I. csoportba tartozó rokkant.

Miután az I. rendű alperes által vezetett gépjármű kötelező felelősségbiztosítással nem rendelkezett, a MABISZ az I. rendű alperes okán a peres eljárást megelőzően a felperesek részére 21.581.288.- forintot fizetett ki különböző jogcímenek, a felperes részére járadékot is folyósított.

A felperesek keresetükben kártérítés címén az alperesek egyetemleges kötelezését kérték az I. rendű felperes 2004. november 17-én elszenvedett közúti balesettel kapcsolatos sérülésével összefüggő egészségkárosodása miatt keletkezett vagyoni és nem vagyoni káraik megfizetésére.

A ... Megyei Bíróság a jogalap és nem vagyoni kártérítés vonatkozásában 2010. május 26. napján rész-közbenső ítéletet hozott, melyben a felpereseknek az I. rendű alperessel szembeni keresetét elutasította. Megállapította, hogy az I. rendű felperes 2004. november 17-én elszenvedett balesetével okozati összefüggésben a felpereseket ért kárért a II. rendű alperes teljes kártérítési felelősséggel tartozik. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy nemvagyoni kár címén fizessen meg az I. rendű felperesnek 30.000.000.- forintot, a II. rendű felperesnek 14.000.000.- forintot, a III. rendű felperesnek 12.000.000.- forintot 15 napon belül.

A rész-közbenső ítélet 2010. augusztus 6. napján jogerőre emelkedett.

Ezt követően a felperesek a vagyoni kár tekintetében keresetüket az alábbiak szerint módosították, a MABISZ által teljesített kifizetések figyelembe vételével:

Az I. rendű felperes kártérítésként járadék megállapítása iránti igénnyel is fellépett, a járadék körében a következő címenek felmerülő többlet költségek megtérítését követelte:

- a) a rendszeres jövedelem (minimálbér) és a részére megállapított rokkantnyugdíj különbözete
- b) gondozó-kisegítő (bejáró) költsége
- c) gyógytornász, masszőr költsége
- d) gyógyszerköltség
- e) rezsitöbbletköltség (otthon tartózkodás miatt felmerülő víz, villany, fűtés, telefon, Internet költsége)
- f) útiköltség (vizsgálatokra)

Járadékigényét három időszakra vonatkoztatottan terjesztette elő a MABISZ által alkalmazott elszámolást figyelembe véve. Az első időszakot a baleset időpontjától 2008. február 28-áig terjedően határozta meg, melynek kezdeteként korábban 2006. december 6. napját tüntette fel, majd előírásra hivatkozással azt 2006. októberében jelölte meg. A második időszak előadása szerint 2008. március 1-től, az első időszak végétől a MABISZ által folyósított járadék megszűnéséig, 2009. augusztus 31-éig terjedt, míg a harmadik időszak 2009. augusztus 31-től 2010. december 31-éig tartott, vagyis a kereset módosítás előterjesztéséig. Az első időszakban havonta elmaradt jövedelem címén 15.491,- gondozó-kisegítő költségeként 40.000.- forint, gyógytornász, masszőr költségeként 20.000.- forint, gyógyszerköltségként 14.938.- forint, rezsitöbbletköltségként 30.000.- forint, útiköltségként 10.000.- forint, mindösszesen 130.429.- forintot követelt azzal, hogy a MABISZ járadékigényét 81.000.- forintban ismerte el és annak 80 %-át, azaz 64.800.- forintot meg is térített a részére. Itt jegyzi meg a törvényszék, hogy a MABISZ az I. rendű felperes részére járó kártérítés megállapításánál 20 %-os kármegosztást alkalmazott az I. rendű felperes terhére, tekintettel arra, hogy ittas gépjárművezető utasa volt. Így az első időszak vonatkozásában a II. rendű alperest 1.075.771.- forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A második időszakban az I. rendű felperes havonta elmaradt jövedelem címén 8.645.- forint, gondozó-kisegítő költségeként 100.000.- forint, gyógytornász-masszőr költségeként 20.000.- forint, gyógyszerköltségként 18.000.- forint, rezsitöbbletköltségként 30.000.- forint, útiköltség címén 10.000.- forint, mindösszesen, havi

186.645.- forint megállapítását kérte. A MABISZ teljesítésre figyelemmel ezen időszak tekintetében a II. rendű alperest 2.071.365.- forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A harmadik időszak vonatkozásában havonta elmaradt jövedelem címén 11.897.- forint, gondozó-kisegítő költségeként 150.000.- forint, gyógytornász-masször költségeként 20.000.- forint, gyógyszerköltségként 26.583.- forint, rezsitöbbletköltségként 30.000.- forint, útiköltségként 10.000.- forint, mindösszesen 248.480.- forint megfizetését kérte. Ennek alapján a II. rendű alperest ezen időszakra 3.976.624.- forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Ezt követően 2011. vonatkozásában járadék igényét havi 248.480.- forintban jelölte meg azzal, hogy annak összegét kérte évente január 1-től a nyugdíj emelkedéssel megegyező arányban vagy az infláció mértékével egyezően emelni, továbbá 2012. vonatkozásában és a jövőre nézve is 248.480.- forint járadékigényt határozott meg.

Ezen túlmenően az I. rendű felperes az alábbi vagyoni kárigényeket támasztotta a II. rendű alperessel szemben:

- 1) Különböző kezelések miatt felmerült költségként kérte a MABISZ által 1.395.967.- forint értékben elfogadott számlák összege és annak MABISZ által megtérített 80 %-a között felmerült 279.193.- forint különbözet, a MABISZ által meg nem térített, akupunktúrás kezelések folytán felmerült 36.000.- forint, a ... rehabilitáció időtartama alatt felmerült 320.000.- forint étkezési költség, valamint gyógyászati segédeszközök vásárlása miatt felmerült 131.198.- forint, mindösszesen 766.391.- forint és ennek 2006. december 31-től járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezni a II. rendű alperest.
- 2) A balesetben tönkrement ruhák értéke (157.000.- forint), valamint a kórházban való tartózkodás ideje alatt felmerült többletruházati költség (240.000.- forint) címén a MABISZ által megfizetett 40.000.- + 50.000.- forint figyelembe vételével 307.000.- forint megfizetését igényelte.
- 3) Bértöbblet osztaléka címén 911.250.- forint követelést támasztott arra figyelemmel, hogy tagja volt a ... Kft-nek, melyben ügyvezetői feladatokat is ellátott, azonban balesetét követően helyettesítésére munkavállalót kellett alkalmazni, akinek a bérköltsége 4.050.000.- forint volt. Ezen összeg, ha nem lett volna szükség a kifizetésre, nyereségként jelentkezett volna, a nyereség pedig osztalék fizetését tette volna lehetővé. Számítása szerint a 4.050.000.- forintból 10 % levonásra kerül, a fennmaradó összeg 25 %-a osztalékadó, s miután mindhárom felperes tulajdonosa volt a cégnek egyenlő arányban, az osztalék fejenként 911.250.- forint lett volna.
- 4) Hálapénzként 500.000.- forint megtérítését igényelte, azzal, hogy ennek kifizetése nem igazolható, azonban közismert tény, hogy a hozzátartozók a kezelőorvosoknak, szakszemélyzetnek figyelmességi juttatásokat adnak, ezért a méltányosság elve alapján kérte ezen összeg megfizetését is.
- 5) Lakáscsere kapcsán 3.900.000.- forint felmerült költség és 43.360.000.- forint további költség megtérítését igényelte. Előadta, hogy a balesetet megelőzően korábbi lakása lift nélküli emeletes épületben volt, amelyben tolószékekkel nem tudott közlekedni és az szerkezeti okok miatt nem volt átalakítható, ezért kénytelen volt lakását lecserélni és egy újat vásárolni, mégpedig egy olyan új építésű ingatlanban, ahol a nyílászárók és a helyiségek méretei még változtathatók voltak. Korábbi ingatlanát 6.800.000.- forintért adta el és 12.300.000.- forintért vásárolt új lakást. A különbözet tehát 5.500.000.- forint, amely költséget a szabálytól eltérő kialakítás okozta, ugyanis m²-ben a cserelakás mérete nem növekedett. Az újonnan vásárolt ingatlan után 140.000.- forint illetéket kellett megfizetnie, 5.000.- forint volt a földhivatali költség, 123.000.- forint ügyvédi díj merült fel, továbbá 632.000.- forintot kellett fizetnie a fürdőszoba kialakításának költségeire. A lakáscsere kapcsán a MABISZ 2.500.000.- forintot térített meg. Indokolt azonban a jelenlegi ingatlan

cseréje is, mert a levegőre való kijutása nehézségbe ütközik, ugyanis erkély van, de annak szabványméretén nem lehetett változtatni, így tolószékben nem tud kijutni, továbbá az új lakás az első emeleten található, az épületben pedig lift nincsen. Ezen túlmenően az új ingatlanban egy olyan fizikoterápiás medence is kialakítható lenne, amely kiválthatná az évi szinten körülbelül 6-8.000.000.- forintot kitevő rehabilitációt. Utalt arra, hogy az ingatlan kialakítása valójában még nem felmerült költség, arra vonatkozóan csupán árajánlattal rendelkezik, azonban a kártérítés összegét úgy kell meghatározni álláspontja szerint, hogy a per véglegesen lezárható legyen egy újabb perindítás elkerülése érdekében.

- 6) Gépjármű kapcsán 4.737.033.- forint összegű kárigényt támasztott a II. rendű alperessel szemben. Követelését arra alapította, hogy a baleset időpontjában rendelkezett egy Opel Astra típusú gépjárművel, amelyet a balesetet követően eladott és helyette egy automata sebességváltós Opel Vectra típusú gépjárművet lízingelt, abban bízva, hogy egészségi állapota lehetővé teszi számára az ilyen típusú gépjármű vezetését. Miután ez a lehetőség számára megghiúsult, a gépjárművet értékesíteni kellett. A vételi és az eladási ár különbözete 4.737.033.- forint kárt mutat, amely a már korábban meglevő autóra 2004. november 17-től 2005. október 27-ig terjedő időszakra megfizetett 679.933.- forint lízingdíjból az újonnan vásárolt gépjárműre 2005. októbertől 2007. májusáig terjedő időszakban fizetett 1.794.618.- forint lízingdíjból, 1.434.435.- forint önrészből, 285.257.- forint végelszámolási díjból, valamint 543.000.- forint korrekciós tényezőből tevődik össze.
- 7) Végül annak folytán, hogy a II. r. alperes alkalmazásában levő orvosok ellen indult büntetőeljárásban jogi képviselőt vettek igénybe, az ezzel összefüggésben felmerült 350.000.- forint megtérítésére is kérte a II. rendű alperest kötelezni.

A II. rendű felperes a II. rendű alperessel szembeni vagyoni kárigényét az alábbiakban jelölte meg.

- 1) Útiköltségként 1.174.039.- forint és ennek 2007. október 1. napjától járó késedelmi kamatai megtérítését kérte arra figyelemmel, hogy az I. rendű felperes kórházban való látogatásával, kezelésekre szállításával összefüggésben ez a költség nála merült fel, mivel a gépjárművet ő vezette. Az összecszerűség körében arra hivatkozott, hogy összesen 2.122.245.- forint útiköltség merült fel, melyből a MABISZ teljesítése által 1.006.168.- forint megtérült, ezért a különbözeti összeg, vagyis 1.174.039.- forint megtérítésére köteles a II. rendű alperes. Az útnyilvántartás szerint ezen útiköltség 2004. november 17. és 2007. október 1. közötti időszakban merült fel, az ezután járó késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját méltányosan 2007. október 1. napjában jelölte meg, mivel 2007. október 2-ától felmerült útiköltséget járadék formájában kívánta az I. rendű felperes javára elszámolni, illetve érvényesíteni.
- 2) Bértöbblet folytán fizetendő osztalék címén 911.250.-forint megfizetésére kérte a II. rendű alperest kötelezni.
- 3) Figyelmességi csomag költségeként 41.600.- forint kártérítési igényt kívánt a II. rendű alperessel szemben érvényesíteni. Ekörben előadta, hogy a kórházi kezeléseket összesen 88 hétig tartottak szünetekkel. A MABISZ 231 alkalomra fogadott el figyelmességi csomagot, 300.- forint/alkalom értékben. Az I. rendű felperes 610 napot töltött kórházban, minden nap, másnap vittek részére táplálék-kiegészítőként gyümölcslevet, gyümölcsöket, körülbelül 500.- forint értékben, így 305 napra számítottan 152.500.- forint költség merült fel ezzel kapcsolatban. A MABISZ által teljesített összeg figyelembe vételével 83.200.- forint összegből a javára 41.600.- forint megtérítését kérte, figyelemmel arra, hogy ez a költség nála és a III. rendű felperesnél egyenlő arányban merült fel.
- 4) Gépjármű többletköltség címén 1.500.000.- forint megtérítését kérte arra való hivatkozással, hogy az I. rendű felperes szállításának megoldása érdekében egy nagyobb belső térrel rendelkező autót kellett vásárolnia. Előadta, hogy BMV típusú gépjárművel rendelkezett,

amely 7.000.000.- forint értéket képviselt, a jelenlegi ugyancsak BMW típusú gépjárműve 10.930.203.- forintba került, melynek az alapára extrák nélkül 8.531.000.- forint, a kettő különbözete pedig másfél millió forintot tesz ki, tehát az árkülönbözet gyakorlatilag a méretbeli különbséget takarja.

A III. rendű felperes a bértöbblet kapcsán fizetendő osztalék címén 911.250.- forint, míg a figyelmességi csomag címén felmerült 83.200.- forint költség fele része, vagyis 41.600.- forint megtérítésére kérte a II. rendű alperest kötelezni.

A II. rendű alperes a módosított kereseti kérelemre annak kiemelése mellett, hogy a MABISZ peren kívül a felperések részére megfizetett 21.581.288.- forintot, illetve részéről 56.000.000.- forint összegben történt teljesítés a felperések irányában, akként nyilatkozott, hogy a módosított kereseti kérelem minden alapot és indoklást nélkülöz, sem a korábban előterjesztett kereseti kérelemmel, sem a felperések korábbi nyilatkozataival nincs összhangban, ezen túlmenően pedig bizonyítatlan is. A felperesi követelést tehát túlnyomó részében alaptalannak tartotta, egyes tételek vonatkozásában ugyanakkor elismerő nyilatkozatot tett az alábbiakban részletezett módon. Az útiköltség vonatkozásában előadta, hogy a MABISZ az útiköltség 80 %-át megtérítette, a fennmaradó - MABISZ által visszatartott - 20 % vonatkozásában pedig elismerő nyilatkozatot tett és annak megfizetését vállalta. Ezt meghaladóan a követelést alaptalannak tekintette. Hivatkozott arra, hogy a MABISZ teljesítésére a felperesi oldal teljes igényének ismeretében került sor, a MABISZ-szal való elszámolást követően további igény nem merült fel. Utalt arra, hogy a II. rendű felperes elszámolása eltér az APEH által kiadott norma szerinti elszámolástól, ezért a követelés összege megalapozott nem lehet. Tartalmi részben vitatta a ... látogatások költségét, amely ugyanis a balesettel, és nem a II. rendű alperesi közrehatással összefüggésben felmerülő költség. A kezelések kapcsán támasztott igény vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a MABISZ az ezen jogcímen megjelölt kárt a felperéseknek teljes körűen megfizette. A II. rendű felperes minden ok és indok nélkül vette igénybe magas színvonalú wellness szállodák szolgáltatását, amellyel kapcsolatban felmerült költséget saját magának kell állnia, ez a károkozással semmilyen összefüggésben nem lehet, így azt a II. rendű alperessel szemben nem érvényesítheti. Vitatta a ... tartózkodás során felszámított ételmezei költséget is, figyelemmel arra, hogy a felek otthon is étkeznek. A segédeszközök kapcsán előterjesztett igény körében arra hivatkozott, hogy a MABISZ számla alapján 32.860.- forintot megfizetett, a fennmaradó igény igazolására pedig nem került sor. A bértöbblet kapcsán előterjesztett igény elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a felperések személye vonatkozásában ez a tétel kárként nem merülhetett fel, továbbá kiemelte, hogy a keresetvesztéssel az I. rendű felperes a járadékigény során érvényesíteni kívánja, melyre figyelemmel ugyanazon körülmény kétszeres értékelésére és elszámolására nincs mód. Hivatkozott arra is, hogy a felperések ekörben tett előadásukat nem bizonyították, majd az általuk becsatolt munkaszerződéssel összefüggésben rámutatott arra, hogy a felperések osztalékigényüket a per során mindvégig a ... Kft. kapcsán terjesztették elő, ugyanakkor a becsatolt munkaszerződésből kitűnően a jogviszony létesítésére az ... Kft. vonatkozásában került sor, a szerződésben jelölt munkakör nem azonos az I. rendű felperes által a ... Kft.-ben végzett tevékenységgel, azaz továbbra sem igazolt, hogy az I. rendű felperes helyére vették fel a dolgozót, továbbá az igény alátámasztására becsatolt bérkarton nem köthető semmilyen céghez, így bizonyítékként való felhasználásra alkalmatlan. A ruhák és a figyelmességi csomagok címén előterjesztett felperesi igényt eltúlzottnak tartotta, annak hangsúlyozása mellett, hogy a felperések ezen igényeik összecsomósítását nem bizonyították, ugyanakkor álláspontja szerint a MABISZ ekörben a felperések kárát teljes körűen megtérítette. A hálapénz címén előterjesztett követelés elutasítását kérte, figyelemmel arra, hogy annak megtérítésére a kialakult joggyakorlat szerint nincs lehetőség. A lakáscsere kapcsán előterjesztett kárigény vonatkozásában kifejtette, hogy a lakáscsere folytán az I. rendű felperes magasabb értékű

ingatlanhoz jutott. A két ingatlan értékkülönbözete vagyoni kárként álláspontja szerint nem érvényesíthető, hiszen az értékkülönbség összegével az I. rendű felperes gazdagodott, a vagyongyarapodás pedig kárként nem értelmezhető, ennek folytán át nem hárítható. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az új vásárlás során a tárolót és a gépkocsibeállót is magába foglalta a vételár, ami ugyancsak egy hozzáadott értéket képvisel a korábbi ingatlanhoz képest, ezáltal kárként ugyancsak nem értelmezhető. Nem vitatta ugyanakkor, hogy az I. rendű felperes állapota a lakókörnyezet átalakítását indokoltta tette, azonban a MABISZ erre a pert megelőzően 2.500.000.- forintot megfizetett, amely összegből minden szükséges átalakítás finanszírozható, vagyis a MABISZ által megtérített összeget meghaladóan a követelés alaptalan. Az új családi ház építésével kapcsolatban felmerülő költségek rá történő áthárítását pedig teljesen irreálisnak tartotta, annak hangsúlyozása mellett, hogy ebben az esetben már az I. rendű felperes egészségügyi állapotának ismeretében vásárolt lakás ismételt cseréjéről lenne szó. A gépjárműköltség vonatkozásában előterjesztett igényt ugyancsak alaptalannak tekintette, osztva a MABISZ felperesekkel közölt azon álláspontját, miszerint a rendelkezésre álló orvosi iratok alapján az I. rendű felperes gépjárművezetésre való alkalmassága nem volt megalapozott. A perben ennek alátámasztására csatolt - a közlekedés kapcsán a tömegközlekedés igénybe vételét érintő - igazolás pedig álláspontja szerint irreleváns. Kifejtette azt is, hogy a szerződéskötés és felmondás során a felperesek nem kellő gondossággal és körültekintéssel jártak el, amelyre figyelemmel a fizetési teher áthárítása indokolatlan. A büntetőeljárásban felmerült ügyvédi költség tekintetében is megalapozatlannak tartotta a felperesi igényt, arra való figyelemmel, hogy ezen igény nem vele, hanem az eljárásban marasztalt személlyel szemben lenne érvényesíthető. A járadékigény vonatkozásában kifejtette, hogy a havi 250.000.- forint összegben előterjesztett igény komoly mértékben eltúlzott. Ekörben kifogásolta az elmaradt jövedelem címén támasztott igényt, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes maga nyilatkozott úgy, hogy tevékenységét a ... Kft-ben jövedelem nélkül látta el. A gondozás címén havi 150.000.- forint összegben megjelölt igényt erősen eltúlzottnak találta, különösen amellet, hogy a nem vagyoni kár megállapításánál ezt a körülményt a II., III. rendű felperesek vonatkozásában a bíróság már egyszer értékelte, ennek okán az elszámolásra is került. A gyógyszerköltségnél havi 26.583.- forintban megjelölt összeggel kapcsolatban pedig arra az álláspontra helyezkedett, hogy azon gyógyszerek költsége, amelyeket az I. rendű felperes havonta indokoltan szed 14.255.- forint a becsatolt igazolások alapján. Mindezekre figyelemmel a havi járadékigényt a MABISZ által értékeltek szerint tartotta elfogadhatónak a MABISZ által megállapított 81.000.- forint értékben.

A II. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott ...Biztosító Zrt. bejelentette, hogy a perben született jogerős rész-közbenső ítélet alapján az egészségügyi felelősségbiztosítási szerződés feltételei szerint teljesített és a perben ezt követően további érdemi nyilatkozatot nem tett.

Miután a ... Megyei Bíróság rész-közbenső ítéletével a kártérítési felelősség jogalapját eldöntötte és a felperesek nem vagyoni kártérítési igényét elbírálta, a törvényszéknek a továbbiakban a felperesek által a II. rendű alperessel szemben előterjesztett vagyoni kárigénye kérdésében kellett döntést hoznia.

A perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék megállapította, hogy a felperesek keresete az alábbiak szerint részben megalapozott.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése szerint a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A (2) bekezdés értelmében a kárt pénzben kell megtéríteni, kivéve, ha a körülmények a kár természetben való megtérítését indokolják.

A (3) bekezdés kimondja, hogy kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a károsultnak, vagy vele szemben tartásra jogosult hozzátartozójának tartását, illetőleg tartásának kiegészítését hivatott szolgálni.

A (4) bekezdés értelmében kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést, és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást, vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A Ptk. 359. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a kár mértéke - akárcsak részben - pontosan nem számítható ki, a bíróság a károkozásért felelős személyt olyan összegű általános kártérítés megfizetésére kötelezheti, amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas.

A törvényszék mindenekelőtt az I. rendű felperes által előterjesztett vagyoni kártérítési igényeket vizsgálta.

1.) Járadék

Az I. rendű felperes járadék címén a következő költségek vonatkozásában támasztott igényt a II. rendű alperessel szemben:

- a) elmaradt jövedelem,
- b) gondozó-kisegítő költsége
- c) gyógytornász, masször költsége
- d) gyógyszerköltség
- e) rezsitöbbletköltség (otthon tartózkodás miatt felmerült víz, villany, fűtés, telefon és Internet többletköltség)
- f) útiköltség (vizsgálatokra)

A II. rendű alperes a járadék igényt a MABISZ által elismert 81.000.- forintban fogadta el. A perben rendelkezésre álló iratokból, így a MABISZ által 2008. február 19. napján a felperesi képviselőhöz írt levélből megállapítható, hogy a MABISZ a járadék körében kezdetben 81.000.-forintot állapított meg, amely a gondozás, háztartási kisegítő, gyógymasször, gyógytorna, rezsitöbbletköltség, művelődési többletköltség és telefon többletköltség vonatkozásában került megállapításra, azzal, hogy 20 %-os közrehatás figyelembe vételével 64.800.- forint összegben történik meg a folyósítása 2008. március 1-től kezdődően. A MABISZ 2008. május 13. napján kelt, a felperesi jogi képviselőhöz intézett levelében foglaltak szerint igazolás alapján gyógyszerköltség címén 6.878.- forint összegben is elfogadta az I. rendű felperes járadékigényét, melynek összege a 20 %-os közrehatás miatt 5.502.- forintban került megállapításra. Így erre tekintettel 2006. július 1-től 2008. május 31-éig terjedő időszakra visszamenőleg 126.546.- forintot fizetett ki ezen a címen, majd 2008. június 1-től a járadék összegét a gyógyszerköltséggel megnövelten 87.878.- forintban állapította meg, melyből 20 %-os közrehatás figyelembe vételével 70.372.- forintot folyósított.

A II. rendű alperes a MABISZ által elfogadott tételeken belül a gondozás címén megjelölt havi 150.000.- forint igényt kifogásolta egyrészt arra hivatkozással, hogy a nem vagyoni kár megállapításánál a bíróság ezt a körülményt a II., illetve III. rendű felperes vonatkozásában értékelte, másrészt azt eltúlzottnak is tartotta, míg a gyógyszerköltség vonatkozásában havi 14.255.-

forintot tartott indokoltnak az I. rendű felperes által a harmadik időszakként megjelölt időtartam vonatkozásában. Az I. rendű felperes pedig a MABISZ által elismert tételeken túlmenően a járadék körében elmaradt jövedelem, illetve útiköltség címén további igényeket támasztott. Az elmaradt jövedelem vonatkozásában a II. rendű alperes annak megalapozottságát vitatva előadta, hogy az I. rendű felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a ... Kft-ben tevékenységét jövedelem nélkül látta el, így nem érthető, hogy miért jelöl meg ezen a címen igényt.

Az elmaradt jövedelem vonatkozásában az I. rendű felperes nem vitatta azt, hogy a ... Kft-ben az ügyvezetést ingyenesen látta el, azonban előadta, hogy jövedelme az egyéni vállalkozásából származott. Ennek bizonyítására becsatolta a Nemzeti Adó-és Vámhivatal ... Megyei Adóigazgatósága részéről kiállított jövedelemigazolást, melyekből megállapíthatóan az I. rendű felperesnek, mint egyéni vállalkozónak 2003. évben 600.000.- forint összevontan, és 198.979.- forint elkülönülten adózó jövedelme volt, mely után 98.941.- forint személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége keletkezett, míg 2004. évben 558.800.- forint összevontan, és 234.244.- forint elkülönülten adózó jövedelme volt, mely után 202.041.- forint személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége keletkezett. Ezzel azt kívánta alátámasztani, hogy a minimálbér körüli jövedelemre tett szert, ezért a részére folyósított rokkantnyugdíj és a minimálbér közötti különbözetet kérte elmaradt jövedelemként elszámolni. A minimálbér összegének meghatározásánál a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett nettó minimálbér összege, míg a rokkantnyugdíj vonatkozásában a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által megkeresésére közölt és becsatolt adatok figyelembe vételét kérte, illetve járadék igényét ennek alapján dolgozta ki. Mindezek figyelembe vételével a törvényszék bizonyítottan találta azt, hogy az I. rendű felperes a károkozás hiányában a nettó minimálbér összegének megfelelő jövedelemre szert tenne egyéni vállalkozásából eredően, azonban részére ehelyett a rokkantnyugdíj kerül folyósításra, mely különbözet járadék igény formájában részéről érvényesíthető, a számítás körében pedig a törvényszék a KSH által közölt nettó minimálbér, illetve a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által közölt rokkantnyugdíj összegét használta fel.

A gondozási díj körében a törvényszék osztotta azon felperesi álláspontot, hogy nincs jogi akadály az ezen a címen felmerülő többletkiadás járadék formájában történő elszámolására abban az esetben sem, ha az egészségkárosodás miatt bekövetkező hátrány ellensúlyozására nem vagyoni kártérítésre is sor került, ugyanis nem ugyanannak a hátrálynak a kétszeres, hanem a kétféle értékeléséről van szó. A gondozási díj összegszerűségénél az I. rendű felperes a ... keretében igénybe vehető gondozó szolgálat óradíjaiból indult ki, amely a folyamodó személy havi jövedelmének függvényében kerül meghatározásra. A törvényszék álláspontja szerint az I. rendű felperes által ekörben az általa meghatározott második időszak vonatkozásában megjelölt 330.- forint, illetve a harmadik időszak vonatkozásában megjelölt 500.- forint óradíj eltúlzottnak nem tekinthető. A perben pedig nem vitás tény, hogy az I. rendű felperes egészségi állapota miatt önálló életvitelre képtelen, az öltözködéstől az étkezésen át a tisztálkodásig, a legalapvetőbb szükségletek ellátása terén is állandó gondoskodásra szorul, így az általa meghatározott napi 10 óra gondozási időszükséglet teljes mértékben elfogadható. Minderre tekintettel a törvényszék az ekörben kialakult bírói gyakorlatot is figyelembe véve az I. rendű felperes által a második időszak vonatkozásában megjelölt 100.000.- forint, míg a harmadik időszak vonatkozásában megjelölt 150.000.- forint gondozási díjat elfogadta.

A gyógyszerköltség igazolására az I. rendű felperes a keresetlevél mellékleteként gyógyszerértési igazolást csatolt arról, hogy havi rendszeres gyógyszerköltsége 14.938.- forint, az igazolás 2008. január 25. napján kelt. A közgyógyellátás figyelembe vételével a térítési díj összege 6.878.- forintot tesz ki. Ezen túlmenően gyógyszerköltségét a 2010. december 2. napján kiállított gyógyszerértési igazolással is bizonyítani kívánta, mely szerint havi rendszeres gyógyszerköltsége 23.533.- forint.

Az I. rendű felperes a járadékigényének harmadik időszakára az ezen igazolás szerinti teljes fogyasztói árat, azaz 26.583.- forintot kívánt gyógyszerköltség címén érvényesíteni. A II. rendű alperes álláspontja szerint a támogatás összege nem számolható el, ezért akkor is csak 23.533.- forint lenne beállítható a gyógyszerköltségbe, ha az igazoláson feltüntetett gyógyszereket az I. rendű felperes orvosi javaslatra szedné, azonban a háziorvos által kiállított és az I. rendű felperes által csatolt igazolás szerint az orvosi javaslatra szedett gyógyszerek költsége havonta 14.255.- forintot tesz ki. Erre figyelemmel az I. rendű felperes az általa becsatolt ambuláns ellátási lappal kívánta igazolni azt, hogy a szakorvos mely gyógyszereket javasol a háziorvosnak felírni és csupán ennek költségét kívánja érvényesíteni. Az I. rendű felperes az ekörben előterjesztett igazságügyi orvosszakértői bizonyítási indítványát visszavonta, így a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az első és a második időszak vonatkozásában előterjesztett járadék igénynél a MABISZ által is elfogadott és folyósított 6.878.- forint, míg a harmadik időszak vonatkozásában a II. rendű alperes által elismert 14.255.- forint gyógyszerköltséggel számolt, figyelembe véve, hogy a II. rendű alperes csupán a harmadik időszak vonatkozásában megjelölt gyógyszerköltséggel kapcsolatban fejtette ki részletesen az álláspontját.

A fentieket meghaladóan a II. rendű alperes a járadékigény vonatkozásában megjelölt többi tétel indokoltságát nem vitatta, csupán az összecszerűség tekintetében azzal, hogy a MABISZ által elfogadottat meghaladó többletigényt és annak összecszerűségét az I. rendű felperes nem bizonyította.

Végül az útiköltség vonatkozásában a törvényszék elfogadta az I. rendű felperes 10.000.- forintban megjelölt többletköltségét, figyelemmel arra, hogy az I. rendű felperes tolokocsihoz kötött, a külvilággal való kapcsolattartása, orvoshoz történő eljutása a helyi viszonyokat is figyelembe véve szükségképpen gépkocsival oldható meg, melynek igénybe vételével kapcsolatban felmerülő és az I. rendű felperes által 10.000.- forintban megjelölt többletköltség eltúlzottnak nem tekinthető, így azt a törvényszék elfogadta. A módosított kereseti kérelemben a felperesek az útiköltség tételnél jelezték azt, hogy a 2007. október 2-től felmerült költséget nem számították, mert ettől kezdve azt a járadékban kívánják érvényesíteni, így a törvényszék október 1. napjától kezdődően számolta el a járadékban, mivel a felperesek az útiköltség igényt 2004. november 17-től 2007. október 1. napjáig terjedő időszakra számolták el, így amennyiben az járadék formájában erre az időszakra is elszámolásra kerülne, az kétszeres értékelést jelentene. A gyógytornász, masszörköltsége, valamint rezsitöbbletköltség tekintetében pedig a törvényszék a II. rendű alperesi álláspont figyelembe vételével a MABISZ által elfogadott 16.000.- illetve 25.000.- forinttal számolt, ugyanis az I. rendű felperes ezt meghaladóan felmerülő további többletigényt, illetve annak költségét nem bizonyította.

Mindezek figyelembe vételével a törvényszék az I. rendű felperes járadékát a következők szerint számította ki:

Az I. rendű felperes járadékigényének első időszakaként a balesettől 2008. február 28-áig helyesen február 29-éig terjedő időszakot jelölte meg, mely időszak alatt többször tartózkodott kórházban, ezért igényét tört időszakokra bontva terjesztette elő, utalással arra, hogy az időszakok tekintetében a MABISZ általi számítás követte. Kezdő időpontként keresetmódosításában 2006. december 6-át jelölte meg, majd azt a későbbiek folyamán elírásra hivatkozva 2006. október 6. napjára módosította, azonban a MABISZ által becsatolt 2008. február 19. napján kelt levélből kitűnően az elszámolás kezdő időpontja 2006. július 1. s mivel az I. rendű felperes ennek figyelembe vételét kérte, a törvényszék is ezzel számolt, és a tört időszakokat is ezen levélben meghatározott időtartamban vette figyelembe.

A törvényszék a könnyebb követhetőség érdekében az elmaradt jövedelmet és az egyéb járadékigényt külön számította ki, majd azt az egyes időszakok vonatkozásában összegezte.

Az elmaradt jövedelem tehát a következők szerint alakul:

2006. július 1. és 2006. szeptember 15-éig terjedő két és fél hónap vonatkozásában 53.542.- forint/hó nettó minimálbér és 42.331.- forint/hó rokkantnyugdíj figyelembe vételével havi 11.211.- forint különbség merül fel, mely két és fél hónapra számítva 28.027.- forintot tesz ki. 2006. december 7-től 2006. december 31-éig terjedő 25 nap vonatkozásában a fenti adatok figyelembe vételével a különbség 9.342.- forint. 2007. január 1-től 2007. július 31-éig terjedő hét hónap vonatkozásában 53.915.- forint/hó nettó minimálbér és 45.277.- forint/hó rokkantnyugdíj figyelembe vételével a különbség havonta 8.638.- forint, mely hét hónapra számítottan 60.466.- forintot tesz ki. A 2007. szeptember 1-től 2008. február 29-éig terjedő időszakon belül 2007. szeptember 1-től 2007. december 31-ig havi 53.915.- forint/hó nettó minimálbérral és havi 45.277.- forint rokkantnyugdíjjal számolva különbség havonta 8.638.- forint, mely 4 hónapra számítva 34.552.- forintot tesz ki. 2008. január 1-től 2008. február 29-éig terjedő időszakra pedig havi nettó 56.190.- forint minimálbér és havi 48.625.- forint rokkantnyugdíj figyelembe vételével a különbség 7.565.- forint havonta, mely két hónapra számítottan 15.130.- forintot tesz ki. Ezen időszakban tehát az elmaradt jövedelem mindösszesen 147.517.- forint.

Az egyéb járadékigény tekintetében 2006. július 1-től 2007. szeptember 30-áig a törvényszék az alábbi tételekkel számolt. Gondozó-kisegítő költségeként 40.000.- forintot, gyógytornász-masször költségeként 16.000.- forintot, gyógyszerköltségként 6.878.- forintot, rezsitöbbletköltségként 25.000.- forintot, mindösszesen 87.878.- forintot vett figyelembe. Erre az időszakra a törvényszék útiköltséget nem számított fel járadékként, figyelemmel azon felperesi előadásra, hogy az utazással felmerülő többletköltséget 2007. október 1. napjától kezdődően kívánta a járadék igény körében figyelembe venni, addig pedig az útiköltség keretében számolta el.

2006. július 1-től 2006. szeptember 15-éig terjedő két és fél hónapra vonatkoztatva 87.878.- forint figyelembe vételével az I. rendű felperesnek 219.695.- forint jár, melyből a MABISZ 162.000.- forintot teljesített, a különbség 57.695.- forint. A 2006. december 7-étől 2006. december 31-éig terjedő 25 napra 87.878.- forint figyelembe vételével az I. rendű felperesnek 73.232.- forint jár, melyből a MABISZ 50.168.- forintot teljesített, a különbség 23.064.- forint. A 2007. január 1-től 2007. július 31-éig terjedő 7 hónapra 87.878.- forint figyelembe vételével az I. rendű felperesnek 615.146.- forint jár, melyből a MABISZ 453.600.- forintot teljesített, a különbség 161.546.- forint. A 2007. szeptember 1-től 2007. szeptember 30-áig terjedő 1 hónapra számítottan a felperes járadékigénye 87.878.-forint. 2007. október 1-től azonban a törvényszék a járadékigény körében már a 10.000.- forint útiköltséget is figyelembe vette, így 2007. október 1-től 2008. február 29-éig terjedő 5 hónapra számítottan 97.878.- forint figyelembe vételével a felperesnek 489.390.- forint jár. 2007. szeptember 1-től 2008. február 29-éig terjedő időszakra tehát az I. rendű felperes részére mindösszesen 577.268.- forint járadék jár, melyből a MABISZ 388.800.- forintot térített, így a különbség 188.468.- forint. Összesen tehát ebben az időszakban a lejárt járadék 430.773.- forintot tesz ki, melyből még levonásba kell helyezni a MABISZ 2008. május 13. napján kelt levele alapján utólag megtérített gyógyszerköltséget. Ezen levélből megállapítható, hogy a MABISZ a gyógyszerköltség összegét igazolás alapján 6.878.- forintban fogadta el, melyből a 20 %-os közrehatás miatt 5.502.- forintot térített meg utólagosan, 2006. július 1-től 2008. május 31-éig terjedő időszakra 126.546.- forint összegben. Ebből következik, hogy a 2006. július 1-től 2008. február 29-éig terjedő időszakra 110.040.- forintot fizetett meg a MABISZ mely összeget levonva a 430.773.- forintból 320.733.- forint a különbség. Az első időszakban tehát az I. rendű felperes

elmaradt járadéka a 147.517.- forint elmaradt jövedelem és 320.733.- forint egyéb járadék összege, vagyis 468.250.- forint.

Második időszakként az I. rendű felperes a 2008. március 1-től 2009. augusztus 31-éig terjedő időszakot jelölte meg, vagyis azt az időszakot, amely alatt a MABISZ részére járadékot folyósított.

Az I. rendű felperes elmaradt jövedelme ezen időszakon belül 2008. március 1-től 2008. december 31-éig terjedő időtartamban havi 56.190.- forint nettó minimálbér és havi 48.625.- forint rokkantnyugdíj figyelembe vételével akként alakul, hogy a kettő különbözete havonta 7.565.- forint, mely 10 hónapra vetítetten 75.650.- forintot tesz ki. 2009. január 1-től 2009. augusztus 31-éig terjedő időszakra pedig havi 57.814.- forint nettó minimálbér és havi 48.208.- forint rokkantnyugdíj figyelembe vételével a különbözet havonta 9.606.-forint, amely 8 hónapra 76.848.- forintot jelent. Az elmaradt jövedelem tehát mindösszesen 152.498.- forint. Ebben az időszakban a törvényszék egyéb járadékigényként havonta gondozó, kisegítő költségeként 100.000.-forintot, gyógytornász-masször költségeként 16.000.- forintot, gyógyszerköltségeként 6.878.- forintot, rezsitöbbletköltségeként 25.000.- forintot, útiköltségeként 10.000.- forintot, összesen 157.878.- forintot fogadott el. Ez 18 hónapra számítottan 2.841.804.- forintot tesz ki. Az I. rendű felperes állítása szerint ebben az időszakban a MABISZ részére havonta 64.800.- forint járadékot folyósított, azonban a korábban már hivatkozott 2008. május 13-ai keltezésű levélből kitűnően utólagosan gyógyszerköltség címén 6.878.- forintot a MABISZ elfogadott, így a járadék összegét 2008. június 1-től 87.878.- forintban határozta meg, melyből a 20 %-os közrehatás figyelembe vételével 70.302.- forintot folyósított. Lejárt járadékként pedig a 2008. március 1-től 2008. május 31-éig terjedő időszakra is megfizette a 20 %-os közrehatás miatt havi 5.502.-forint gyógyszerköltséget. Így ebben az időszakban a törvényszék minden hónapban havi 70.302.- forint MABISZ térítéssel számolt, melynek összege 18 hónapra 1.265.436.-forint. A 2.841.804.- forint járadékigényből levonva a MABISZ általi 1.265.436.-forintos teljesítést a különbség 1.576.368.- forint. A második időszakban tehát az I. rendű felperes elmaradt járadéka 152.498.-forint elmaradt jövedelem és 1.576.368.- forint egyéb járadék alapján számítottan 1.728.866.- forint.

Az I. rendű felperes a harmadik időszakot a MABISZ által folyósított járadék megszűnésétől 2009. augusztus 31-től a módosított kereset előterjesztéséig azaz 2010. december 31. napjáig jelölte meg, ugyanis a MABISZ 2009. szeptember 1. napjával beszüntette a járadék folyósítását. Ezt követően a jövőre nézve 2011. és 2012. év vonatkozásában járadék igényét a harmadik időszakban meghatározott 248.480.- forintban kérte megállapítani. Ennek alapján a törvényszék a lejárt járadék vonatkozásában 2012. július hónapig, vagyis az ítélet meghozataláig számolta el az I. rendű felperes lejárt járadékát, tehát a harmadik időszak 2009. szeptember 1-től 2012. júliusáig terjed. Ezen belül az elmaradt jövedelem a követők szerint alakul. 2009. szeptember 1-től 2009. december 31-ig havi nettó 57.814.- forint minimálbér és havi 48.208.-forint rokkantnyugdíj figyelembe vételével havi 9.606.- forint különbözettel számolva 4 hónapra 38.424.- forint az elmaradt jövedelem. 2010. január 1-től 2010. december 31-éig terjedő időszakra havi nettó 60.236.-forint minimálbérrel és havi 48.470.- forint rokkantnyugdíjjal számolva a különbözet havi 11.766.- forint, mely 12 hónapra 141.192.-forintot tesz ki. Az elmaradt jövedelem összege tehát 2009. szeptember 1-től 2010. december 31-éig számítottan mindösszesen 179.616.-forint. 2009. szeptember 1-től 2010. december 31-ig egyéb járadékigény címén a törvényszék havonta gondozás kisegítés költségeként 150.000.-forintot, gyógytornász-masször költségeként 16.000.- forintot, gyógyszerköltségeként 14.255.-forintot, rezsitöbbletköltségeként 25.000.- forintot, útiköltségeként 10.000.-forintot, összesen 215.255.- forintot állapított meg, mely 16 hónapra számítottan 3.444.080.- forintot tesz ki. Ebből következően 2009. szeptember 1-től 2010. december 31-ig az elmaradt járadék összege 3.623.696.-forint. A 2011. január 1-től 2011. december 31-éig terjedő időszakra havi nettó 60.600.- forint

minimálbér és havi 50.315.-forint rokkantnyugdíj figyelembe vételével havonta 10.285.-forint a különbözet, mely 12 hónapra számítottan 123.420.- forint elmaradt jövedelmet eredményez. 2012. január 1-től 2012. júliusig terjedően pedig havi nettó 60.915.- forint minimálbér és havi 50.315.- forint/hó rokkantnyugdíj figyelembe vételével a havi különbözet 10.600.- forint, mely 7 hónapra számítva 74.200.-forintot jelent, tehát az elmaradt jövedelem mindösszesen 197.620.- forint. Itt jegyzi meg a törvényszék, hogy 2011. és 2012. év vonatkozásában a rokkantnyugdíjat a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által 2011. január hónapra közölt 50.315.- forint/hó figyelembe vételével állapította meg, ugyanis az I. rendű felperes ezen túlmenően rokkantnyugdíjának összegét nem igazolta. Az egyéb járadékigény vonatkozásában a törvényszék a gondozó-kisegítő költségeként 150.000.- forintot, gyógytornász-masször költségeként 16.000.- forintot, gyógyszerköltségként 14.255.- forintot, rezsitöbbletköltségként 25.000.- forintot, útiköltségként 10.000.- forintot, mindösszesen havonta 215.255.- forintot fogadott el, mely a 2011. január 1-től 2012. júliusáig számított 19 hónapra számítottan 4.089.845.- forintot tesz ki. Ehhez hozzáadva az elmaradt jövedelem 197.620.- forintos összegét a 2011. január 1-től 2012. júliusáig terjedő időszakra vonatkozásában az elmaradt járadék 4.287.465.- forint. A 2009. szeptember 1. és 2010. december 31. között keletkezett 3.623.696.-forint elmaradt jövedelemhez a 2011. január 1. és 2012. július között keletkezett 4.287.465.- forint elmaradt jövedelmet hozzáadva az elmaradt jövedelem teljes összege 2009. szeptember 1-től 2012. július 31-ig 7.911.161.- forint.

Az elmaradt járadék vonatkozásában az I. rendű felperes késedelmi kamat igényt is érvényesített, melyet a törvényszék a Ptk. 360. § (1) és (2) bekezdésére, valamint 301. § (1) bekezdésében írtakra tekintettel középárányosan az első időszak vonatkozásában 2007. május 1-től a második időszak vonatkozásában 2008. december 1-től, a harmadik időszak vonatkozásában pedig 2011. március 1-től állapított meg.

A jövőre nézve a törvényszék 2012. augusztus 1. napjától kezdődően az I. rendű felperes havi járadékát 215.255.- forint összegben állapította meg, melynek tételeit a törvényszék a 2012. évi elmaradt járadék megállapítása körében már részletezte. Az I. rendű felperes módosított keresetében a jövőre nézve megállapítani kért járadék vonatkozásában kérte annak évente január 1-től a nyugdíj emelkedéssel, illetve a hivatalos infláció mértékével megegyező arányú növelését, melyet a törvényszék az elmaradt járadékigény kiszámítása körében oly módon vett figyelembe, hogy a minimálbér körében az aktuálisan megállapított nettó minimálbér összegéből indult ki, míg a rokkantnyugdíjnál a 2011. évi adatot alkalmazta, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes rokkantnyugdíjának összegét ezen túlmenően nem bizonyította.

A járadékigényt meghaladóan azonban az I. rendű felperes további vagyoni kárigényeket is érvényesített a II. rendű alperessel szemben.

2.) Kezelések költsége

Az I. rendű felperes a gyógykezelésével összefüggésben felmerült költségeit mindösszesen 1.985.617.- forintban jelölte meg. Előadta, hogy ennek számláit a MABISZ 1.395.967.- forint értékben fogadta el, melynek a 80 %-át térítette meg, így a felmerült 279.193.- forint különbség megfizetésére kérte II. alperest kötelezni. A II. rendű alperes ezen igény elutasítását kérte, álláspontja szerint a MABISZ az ezen a jogcímen megjelölt kárt teljes körűen megfizette. A II. rendű felperes indokolatlanul vette igénybe magas színvonalú wellnes szállodák (...)szolgáltatását, amely a károkozással semmilyen összefüggésben nem lehet, így az vele szemben nem érvényesíthető. A törvényszék osztotta azon alperesi érvelést, hogy az I. rendű felperes hozzátartozójának az átlagosat meghaladó színvonalú szállásköltsége kárként a II. rendű alperesre nem hárítható át, ezért mérlegeléssel ezen 456.400.- forintot kitevő szállásköltség felét, azaz

228.240.- forintot tartott érvényesíthetőnek a II. rendű alperessel szemben, mivel a felperesek részéről az bizonyításra került, hogy kíséretre az I. rendű felperesnek szüksége volt, akinek a részére szállást kellett biztosítani, tehát a szállásköltség felmerült. A MABISZ által elfogadott 1.395.967.- forintból 228.240.- forint levonásával 1.167.727.- forint az I. rendű felperes vonatkozásában felmerült számlával igazolt kezelési költség. Az 1.395.967.- forint 80 %-át térítette a MABISZ, azaz 1.116.774.- forintot. A két összeg közötti különbözet 50.953.- forintot tesz ki, melynek megtérítésére a II. rendű alperes köteles. Az I. rendű felperes igényelte továbbá a MABISZ által meg nem térített akupunktúrás kezelések költségét is 36.000.- forint értékben, melynek felmerülését szintén számlával igazolta, így kezelési költség címén a II. rendű alperes fizetési kötelezettsége 86.953.- forintot tesz ki. Az I. rendű felperes ekörben kérte megtéríteni a ... tartózkodás alatt felmerült ételmezés költségét is 320.000.- forintban, azonban a törvényszék ezt alaptalannak tartotta, elfogadva azon II. rendű alperesi előadást, hogy a felpereseknek otthon is étkezni kellett volna, így ezzel összefüggésben plusz költségük nem merült fel. Az I. rendű felperes a részére vásárolt gyógyászati segédeszközök költségének megtérítését is kérte. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a MABISZ számla alapján ezen a címen az I. rendű felperes részére 32.860.- forintot elszámolt, ezt meghaladóan azonban gyógyászati segédeszközök megvásárlását az I. rendű felperes számlával bizonyítani nem tudta, így bizonyítottság hiányában a törvényszék ennek megítélésére nem látott lehetőséget.

3.) Ruhakár

Ezen a címen az I. rendű felperes 307.000.- forint kárigényt érvényesített. Ebből 167.000.- forintot a balesetben tönkrement ruháinak értéke képvisel. Ez a kár nyilvánvalóan nem a II. rendű alperes magatartásával okozati összefüggésben merült fel, így annak a II. rendű alperessel szemben való érvényesítése alaptalan. További 240.000.- forint megfizetését az I. rendű felperes azon a címen igényelte, hogy a kórházi tartózkodások alatt pólókat, szabadidőruhákat, alsóneműt, pizsamát kellett vásárolni. A balesetet követő hónapokban gyors fogyás következett be nála, majd súlynövekedés miatt ismételt ruhaneműt kellett vásárolni. A műtétek és a rehabilitáció is eltérő ruhaigénnyel járt, illetve előfordult, hogy vérszennyeződés, vagy katéterprobléma miatt nem lehetett a ruhát kimosni, újat kellett vásárolni. Ezen igény alátámasztására számlákat csatolni nem tudott, ugyanakkor a tanúbizonyítás ... vallomása a költség felmerülésének tényét bizonyította, annak összegezését pedig a törvényszék nem tartotta eltúlzottnak, a közismert árakra is figyelemmel. A MABISZ ebben a vonatkozásban 50.000.- forintot megtérített, így a fennmaradó 190.000.- forint megtérítésére köteles a II. rendű alperes.

4.) Bértöbblet osztaléka

Bértöbblet osztaléka címén az I. rendű felperes 911.250.- forint kárigényt jelölt meg, a II. és III. rendű felperessel egyezően. Ezen igényét arra alapította, hogy a balesetet megelőzően tagja volt a ... Kft-nek, melyben ingyenesen ügyvezetői feladatokat is ellátott. A baleset miatt azonban tovább dolgozni nem tudott, így helyettesítőt kellett alkalmazni, akinek a bérköltsége 4.050.000.- forint volt. Amennyiben e kifizetésre nem került volna sor, ezen összeg nyereségként jelentkezett volna, a nyereség pedig osztalék fizetését tette volna lehetővé. A felperesek ezen állításukat tanúbizonyítással, így az I. rendű felperes helyére felvett alkalmazott tanúvallomásával, bérkartonjával és munkaszerződésével kívánták alátámasztani. Igazságügyi könyvszakértői bizonyítási indítványt is előterjesztettek ebben a körben, azonban azt a későbbiekben nem tartották fenn.

A peradatok szerint a ... Kft. felszámolási eljárás során megszűnt, ugyanakkor a II. és III. rendű felperes új céget alapított, amelynek neve ... Kft.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy felperesi részről nem került bizonyításra annak ténye, hogy a perben tanúként meghallgatott ... a ... Kft-ben az I. rendű felperes helyén került alkalmazásra, ugyanis a becsatolt 2005. június 30-án kelt munkaszerződés szerint a munkajogviszony az ... Kft. és ... között jött létre. A ... Kft. társasági szerződése szerint az I. rendű felperes mint ügyvezető feladata különösen a társaság partnerkapcsolatainak ápolása és fejlesztése, szervezési feladatok ellátása volt a Kft-ben. A munkaszerződés második pontja szerint ugyanakkor ... munkavállalót üzemi bérszámfejtő és adminisztrátori munkakörben alkalmazták, tehát a szerződésben megjelölt munkakör nem azonos az I. rendű felperes által a ... Kft.-ben végzett tevékenységgel, bár a tanú meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy részben az I. rendű felperes feladatait vette át. Ez a nyilatkozat azonban nyilvánvalóan ellentétben áll a munkaszerződésben foglaltakkal. A felperesi részről becsatolt bérkarton ugyanakkor semmiféle azonosító adatot nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy azt mely cég állította ki.

Nem megalapozott tehát azon felperesi előadás, hogy ... a ... Kft-ben az I. rendű felperes helyére alkalmazták, de a felperesi álláspont elfogadása esetén a felperesek azt sem bizonyították, hogy a ... Kft. nyereséges volt, tagjai részére osztalékot fizetett, illetve, hogy a bérköltség megtakarítás a nyereségben, illetve az osztalékban hogyan jelentkezett volna.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a bértöbblet osztaléka címén előterjesztett felperesi kárigényt elutasította.

5.) Hálapénz

A kezelőorvosok, szakszemélyzet részére nyújtott hálapénz címén az I. rendű felperes 500.000.- forint kárigényt támasztott annak előadása mellett, hogy bár e kifizetések nem igazolhatók, azonban a méltányosság elve alapján kéri ezen összeg elfogadását. A II. rendű alperes az ekörben kialakult joggyakorlatra hivatkozással az igény elutasítását kérte. A törvényszék ekörben osztotta a II. rendű álláspontját és a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel a hálapénz megítélésére nem látott lehetőséget (BH.1998.533, EBH. 1999.18.).

6.) Lakáscsere

Lakáscsere címén az I. rendű felperes 3.900.000.- forint felmerült kár és 43.360.000.- forint még fel nem merült költség megtérítését igényelte.

A már felmerült kár állítása szerint a korábbi lakása és az általa vásárolt új lakás közötti értékkülönbséget, a fürdőszoba kialakításának költsége, valamint az újonnan vásárolt ingatlanban kapcsolatban megfizetett illeték, földhivatali költség és ügyvédi díj vonatkozásában állt elő. A lakáscsere miatt a MABISZ részére 2.500.000.- forintot térített meg. A II. rendű alperes nem vitatta, hogy az I. rendű felperes állapota miatt a lakáscsere indokolt volt, azonban álláspontja szerint kizárólag a szükséges átalakítás költsége hozható összefüggésbe a károkozással, amelyet viszont a MABISZ által megfizetett 2.500.000.- forint teljes mértékben fedezett. Utalt arra, hogy az I. rendű felperes egy új épületben vásárolt lakást, amelynek forgalmi értéke jelentősen meghaladja a hasonló paraméterű korábbi ingatlanát. A két ingatlan értékkülönbsége vagyoni kárként nem érvényesíthető, hiszen az értékkülönbség összegével az I. rendű felperes gazdagodott. Rámutatott arra is, hogy az új vásárlás során a tárolót és a gépkocsibeállót is magában foglalta a vételár, ami ugyancsak egy hozzáadott értéket képvisel a korábbi ingatlanhoz képest, ezért kárként szintén nem értelmezhető.

A törvényszék álláspontja szerint teljesen életszerű az a felperesi hivatkozás, hogy az I. rendű felperes igényeinek megfelelő élettér biztosítása egy új építésű lakóingatlanban volt a

legegyszerűbben megoldható, figyelemmel arra, hogy egy már meglevő társasházi épületben a szerkezeti átalakítások engedélyeztetése nehézségekbe ütközik. Ennek szükségszerű velejárója, hogy az új ingatlanokat magasabb vételáron lehet megvásárolni, amely többletköltséget jelent. Elfogadta a törvényszék azonban azon alperesi érvelést is, hogy az I. rendű felperes így egy magasabb értékű ingatlanhoz jutott, azaz vagyona gyarapodott. Mindezek mérlegelésével az I. rendű felperes kárigényét evonatkozásban a következők szerint tartotta megalapozottnak. Nem vitás, hogy az I. rendű felperes korábbi lakásához tároló, illetve garázs nem tartozott, ezért az valóban egy hozzáadott értéket képvisel a korábbi ingatlanhoz képest, így ennek figyelmen kívül hagyásával az új lakás vételára 11.224.000.- forint volt a becsatolt adásvételi szerződés szerint. Az I. rendű felperes régi lakását 6.800.000.- forintért értékesítette, így a két lakóingatlan közötti értékkülönbség 4.424.000.- forint. A törvényszék a fentiekben kifejtettek mérlegelésével ezen értékkülönbség fele összegét, azaz 2.212.000.- forintot fogadott el jogos kárigényként. Elfogadta a törvényszék a fürdőszoba átalakítás költségeként a megrendelőlappal igazoltan felmerült 629.272.- forintot, a feladóvevénnnyel igazoltan megfizetett 110.000.- forint illetéket, valamint a földhivatali szolgáltatási díj jogszabályban meghatározott 5.000.- forint összegét, így a kár ezen a címen mindösszesen 2.956.272.- forint, melyből levonva a MABISZ által teljesített 2.500.000.- forintot, 456.272.- forint teljesítésére köteles a II. rendű alperes ezen a címen. Nem fogadta el a törvényszék ekörben az I. rendű felperes által érvényesített 123.000.- forint ügyvédi munkadíjjal kapcsolatban támasztott igényt figyelemmel arra, hogy annak megfizetését az I. rendű felperes semmivel sem bizonyította.

Az I. rendű felperes álláspontja szerint azonban további ingatlancserére van szüksége, ugyanis a megvásárolt ingatlanban nehézségbe ütközik a levegőre való kijutása, mivel bár erkéllyel rendelkezik a lakás, de annak szabvány méretén nem lehetett változtatni, így oda tolószékben nem tud kijutni. Az épületben lift nincs, így az emeletről csupán a II. rendű felperes segítségével tud a földszintre lejutni. Csatolta a közös képviselő azon nyilatkozatát, miszerint az épület szerkezeti megoldása nem felel meg utólagos felvonó beépítéséhez, így arra a jövőben sincs lehetőség. Egy speciálisan kialakított házra lenne ezért szüksége, ahol a gondozó személy számára egy külön szoba kerülne kialakításra egy fizioterápiás medence létesítése mellett, mellyel kiváltható lenne az évente körülbelül 6-800.000.- forint összeget kitevő rehabilitáció. Egy ilyen ingatlan pedig körülbelül 53.360.000.- forintból lenne kivitelezhető a csatolt árajánlat szerint. A II. rendű alperes irreálisnak tartotta az új családi ház költségeinek rá történő terhelését, hiszen az új lakást az I. rendű felperes egészségügyi állapotának ismeretében vásárolta meg és a felperesi igény kapcsán tulajdonképpen már ezen új ingatlan ismételt cseréjéről lenne szó.

Az I. rendű felperes maga is azt adta elő, hogy ezen új ingatlan kialakításának költsége még fel sem merült, hiszen az ingatlan jelenleg terv szintjén sem létezik, tehát vagyonban bekövetkezett értékcsökkenésről ennek kapcsán nem lehet szó. Az új lakás vásárlása során azonban a felperesek nem jártak el kellő körültekintéssel, hiszen annak tudatában vásárolták meg az ingatlant, hogy az épületben lift nincs, ugyanakkor számolniuk kellett azzal az eshetőséggel is, hogy az I. rendű felperes orvosi biztatás ellenére sem fog tudni járni, ezért ezen újabb nagy értékű ingatlan építésének költségeit nem háríthatják át a II. rendű alperesre. Mindemellett az sem került bizonyításra, hogy az I. rendű felperes vonatkozásában évi 6-800.000.- forint értékű rehabilitáció indokolt és az sem, hogy a fizioterápiás medence megépítése ezen rehabilitáció kiváltására alkalmas lenne, az ekörben előterjesztett igazságügyi szakértői bizonyítási indítvány ugyanis visszavonásra került.

7.) Gépjármű

Az I. rendű felperes gépjármű kapcsán 4.737.033.- forint kárigényt terjesztett elő a II. rendű alperessel szemben, amelyet arra alapozott, hogy korábbi gépjárművét kénytelen volt értékesíteni és

egy olyan automata sebességváltós gépjárművet vásárolni, amelyet a fennálló egészségügyi állapotában is vezetni tud. A későbbiekben derült ki, hogy ezen gépjármű vezetésére sem képes, így azt el kellett adni. A vételi és az eladási ár különbözete pedig 4.737.033.- forint kárt mutat. Annak tényét, hogy az automata sebességváltós gépjármű megvásárlásakor olyan állapotban volt, amely lehetővé tette volna számára egy ilyen típusú gépjármű vezetését, kezdetben az általa becsatolt orvosi igazolásokkal, így különösen dr. ... háziorvos igazolásával kívánta alátámasztani, majd a későbbiekben hivatkozott a MABISZ által igénybe vett dr. ... igazságügyi szakértő ekörben kifejtett álláspontjára is. A II. rendű alperes ezen igény jogosságát is vitatta, osztva a MABISZ azon álláspontját, hogy a rendelkezésre álló orvosi iratok szerint az I. rendű felperes gépjárművezetésre való alkalmasságának feltevése nem volt megalapozott, az ennek alátámasztására csatolt - a közlekedés kapcsán a tömegközlekedés igénybe vételét érintő - igazolás pedig irreleváns.

A törvényszék álláspontja szerint a rendelkezésre álló, e körben becsatolt orvosi iratok alapján szakértői bizonyítás nélkül nem állapítható meg, hogy az automata sebességváltós gépjármű megvásárlásának időpontjában az I. rendű felperes egészségügyi állapota lehetővé tette-e annak vezetését, az e vonatkozásban előterjesztett igazságügyi szakértői bizonyítási indítványt ugyanakkor a felperesek visszavonták, így bizonyítottság hiányában a törvényszék ezen kárigényt is elutasította.

8.) Büntetőeljárás ügyvédi költsége

Az I. rendű felperes a II. rendű alperesi alkalmazottak ellen indult büntető eljárásban felmerült jogi képvisellel összefüggő 350.000.- forint megtérítésére is kérte a II. rendű alperest kötelezni. A II. rendű alperes ezen igény elutasítását kérte, mert álláspontja szerint ezen költség az eljárásban marasztalt személlyel szemben lenne érvényesíthető.

A törvényszék megítélése szerint bár a büntetőeljárásban a tanúk jogi képviselével összefüggésben felmerült költség bünyügyi költségként nem érvényesíthető, azonban annak II. rendű alperesre való áthárítására nincs lehetőség, figyelemmel arra, hogy a tanú, illetve a sértett számára a büntetőeljárásban a jogi képviselő nem szükségszerű.

A II. rendű felperes által támasztott vagyoni kárigények a következők:

- 1) Az I. rendű felperest a szükséges gyógykezelésekre a II. rendű felperes szállította, amelynek kapcsán 2.122.245.- forint útiköltsége merült fel az általa vezetett útnyilvántartás szerint. Ebből a MABISZ teljesítése folytán 1.006.168.- forint megtérült, így a fennmaradó 1.174.039.- forint útiköltség és ennek 2007. október 1. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte a II. rendű alperest kötelezni. A II. rendű alperes a MABISZ által a kármegosztásra figyelemmel visszatartott 20 % megfizetését vállalta, ezt meghaladóan a követelést alaptalannak tekintette. Előadta, hogy a MABISZ teljesítésére a felperesi oldal teljes igényének ismeretében került sor, a MABISZ-szal való elszámolást követően további igény nem merült fel. Utalt arra, hogy a II. rendű felperes elszámolása eltért az APEH által kiadott norma szerinti elszámolástól, ezért a követelés összege megalapozott nem lehet. Tartalmi részben vitatta a ... látogatások költségét, amely a balesettel és nem a II. rendű alperes közrehatásával összefüggésben felmerült költség. A II. rendű felperes erre figyelemmel a ... felmerült látogatások költségét nem kívánta a II. rendű alperessel szemben érvényesíteni, ugyanakkor az útiköltség elszámolás vonatkozásában kifejtette, hogy az APEH által kiadott norma szerinti elszámolásról a perbeli esetben nem lehet szó, hiszen kárigény felmerülése esetén a megtett útnak és az elfogyasztott üzemanyagnak van jelentősége.

A törvényszék a II. rendű felperes útnyilvántartásában feltüntetett valamennyi útiköltséget elfogadta, a ... látogatások útiköltségének kivételével, melyet a II. rendű felperes nem kívánt érvényesíteni, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes egészségügyi állapota szükségessé tette a gyógykezeléseken való részvételt, melynek folytán rendszeres látogatása a nyilvántartásban szereplő mértékben indokolt volt, míg a költségelszámolás körében a törvényszék osztotta azon felperesi álláspontot, hogy ekörben a tényleges kárt kell megtéríteni az pedig az elfogyasztott üzemanyag ellenértéke, nem pedig az APEH által kiadott norma szerinti elszámolásban szereplő érték. Mindezek figyelembe vételével a 2.122.245.- forintból levonva a ... látogatások 7.777.-forint költségét, 2.114.468.- forint a felperes jogos kárigénye, melyből a MABISZ ténylegesen 1.011.544.- forintot térített meg, a különbség 1.102.923.- forint, melynek megtérítésére kötelezte a törvényszék a II. rendű alperest, annak 2007. október 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamataival együtt.

- 2) Bértöbbletosztalék címén a II. rendű felperes szintén 911.250.- forint megtérítését kérte, melynek körében a törvényszék utal az I. rendű felperes vonatkozásában e címen kifejtett indokokra, melyre figyelemmel nem találta az igényt megalapozottnak.
- 3) Figyelmességi csomag címén a II. és III. rendű felperes 83.200.- forint megtérítése iránti igényt érvényesített a II. rendű alperessel szemben, melyet egymás között egyenlő arányban kértek megállapítani. Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű felperes 610 napot töltött kórházban, minden másnap vittek számára táplálék-kiegészítőként gyümölcslevet, gyümölcsöket körülbelül 500.- forint értékben, így 305 napra 152.500.- forint értékben. A MABISZ ezen a címen 231 alkalomra fogadott el figyelmességi csomagot 300.- forint/alkalom értékben, mely 69.300.- forintot tesz ki. A 152.500.- forint és 69.300.- forint különbözete 83.200.- forint. A II. rendű alperes vitatta a követelést, álláspontja szerint a MABISZ a felperesek kárát ekörben teljes mértékben megtérítette. A törvényszék megítélése szerint köztudomású, hogy a kórházban tartózkodó beteg számára táplálék-kiegészítésre van szükség és az a körülmény, hogy a súlyosan beteg I. rendű felperest hozzátartozói minden másnap látogatták és részére körülbelül 500.- forint értékű csomagot vittek, a közismert árakra is figyelemmel eltúlzott igénynek nem tekinthető, ezért azt a törvényszék a II. és III. rendű felperes által megjelölt mértékben elfogadta, melyből a MABISZ teljesítést beszámítva a jogos igény 83.200.- forint, mely egyenlő arányban oszlik meg a II. és III. rendű felperes között, így a II. rendű felperes részére ezen a címen 41.600.- forint állapítható meg.
- 4) Gépjárműigény kapcsán a II. rendű felperes 1.500.000.- forint kártérítési igénnyel élt a II. rendű alperes felé, arra figyelemmel, hogy az automata sebességváltós gépjármű értékesítését követően az I. rendű felperes szállítását ő oldja meg, melynek érdekében olyan gépjárművet vásárolt, amely erre alkalmas és megfelelő biztonságú, ez pedig azt jelenti, hogy a korábbi BMW típusú gépjárműjét egy, a kategóriájában nagyobb méretűre cserélte, a kettő közötti értékkülönbséget pedig 1.500.000.- forint.

A törvényszék ekörben figyelemmel volt arra a körülményre, hogy az I. rendű felperes a tolokocsi használata miatt a tömegközlekedésben részt venni nem tud, így gépjármű igénybe vételére szorul, melyet testvére a II. rendű felperes biztosít a számára. A II. rendű felperes nem az általa vásárolt gépjármű vételárát, hanem csupán a méretbeli különbség folytán felmerült értékkülönbséget érvényesítette, amelyet a törvényszék szakértői bizonyítás nélkül is elfogadott, azt eltúlzottnak nem tartott, tekintettel arra, hogy a gépkocsi árak és azok méretei köztudomásúak tekinthetők a beszerezhető reklám és ajánlati adatok alapján.

A III. rendű felperes vagyoni kárként bértöbblet osztaléka címén 911.250.- forint, míg figyelmességi csomag címén 41.600.- forint megtérítését kérte.

A törvényszék a bértöbblet osztaléka kapcsán ugyancsak visszautal a korábbiakban már kifejtett álláspontjára, amelynek alapján alaptalannak tartotta ezen felperesi igényt, míg a figyelmességi csomag vonatkozásában a II. rendű felperesnél e tárgyban kifejtett indokokra figyelemmel a III. rendű felperes vonatkozásában 41.600.- forintot fogadott el jogos kárigényként.

Mindezekre tekintettel a felperesek vagyoni kártérítési igényéről a törvényszék a fentieknek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Késedelmi kamatot a törvényszék azon tételek vonatkozásában állapított meg, ahol azt a felperesek kifejezetten megjelölték.

A perköltség megállapítása körében a törvényszék a pernyertesség-pervesztesség arányának figyelembe vételével a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelembe véve a nem vagyoni kárigényeket is, tekintettel arra, hogy a részítélet evonatkozásban perköltséget nem állapított meg. A törvényszék ekörben a peres felek jogi képviseletével összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíjat a pertárgyértékkel és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan határozta meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése és 3. §-ában foglaltak szerint az Áfával növelten.

A törvényszék az ítéletnek a járadékra vonatkozó részét a jövőre nézve megállapított járadék tekintetében a Pp. 231. § a.) pontja alapján előzetesen végrehajthatónak nyilvánította, míg a lejárt járadékra azt mellőzte a Pp. 232. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

A felperesek teljes személyes költségmentessége és a II. rendű alperes illetékmentessége folytán a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2012. július 13. napján

Dr. ...
bíró